DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W SZCZECINIE

Szczecin, dnia 25 listopada 1960 r. | Nr 15 | poz. 68-71

Część I. Przepisy obowiązujące.

Część II. Publikacje.

Poz. 68

UCHWAŁA NR V/36/60

Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie

z dnia 30 września 1960 r.

w sprawie rozszerzenia uprawnień rad narodowych niższego stopnia w woj. szczecińskim.

Na podstawie art. 15 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16) oraz §§ 22—28 uchwały Nr 469 Rady Ministrów z dnia 4 grudnia 1959 r. w sprawie przekazania dalszych zadań gospodarczych radom narodowym oraz rozszerzenia ich uprawnień (Mon. Pol. Nr 8, poz. 36), Wojewódzka Rada Narodowa w Szczecinie stanowi, co następuje:

§ 1.

1. Z dniem 1 stycznia 1961 roku przekazuje się powiatowym radom narodowym oraz ich organom następujące uprawnienia:
   1. w zakresie rolnictwa:
      a) przekazywanie na rzecz spółdzielni produkcyjnych nieruchomości rolnych, stanowiących własność Państwowego Funduszu Ziemi, w granicach do 50 ha oraz innych nieruchomości, których wartość szacunkowa łącznie z przynależnościami z wyłączeniem gruntów nie przekracza 300.000 zł,
      b) regulacji i klasyfikacji gruntów wraz z etatami mierniczych,
      c) sprawdzanie operatów technicznych gruntów mierzonych do sprzedaży,
      d) prowadzenie badań na obecność cyst mątwika ziemniaczanego.
   2. w zakresie oświaty:
      a) organizowanie i sprawowanie nadzoru nad państwowymi domami dziecka wraz z pomocniczymi gospodarstwami rolnymi, nad podstawowymi szkołami specjalnymi nie wchodzącymi w skład państwowych zakładów wychowawczych oraz nad szkołami przysposobienia zawodowego i liceami ogólnokształcącymi.
2. Przekazanie uprawnień, wymienionych w ust. 1 pkt. 2 następuje z wyłączeniem nadzoru pedagogicznego, kwalifikowania i kierowania dzieci do państwowych domów dziecka oraz obsady stanowisk kierowników państwowych domów dziecka, podstawowych szkół specjalnych oraz liceów ogólnokształcących.

§ 2.

1. Przekazanie placówek i zadań wymienionych w § 1 następuje wraz z wszystkimi środkami finansowymi, funduszami inwestycyjnymi oraz przyznanym zaopatrzeniem, w trybie wykonania planu i budżetu za rok 1961.
2. Wraz z przekazaniem uprawnień (§ 1) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej może dokonać przesunięć ze szczebla wojewódzkiego do powiatów odpowiedniej ilości etatów wraz z funduszem płac.

§ 3.

1. Wojewódzka Rada Narodowa ustala, że niżej wymienione przedsiębiorstwa, zakłady i zadania, przekazane przed wejściem w życie niniejszej uchwały przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej prezydiom powiatowych rad narodowych, nadal pozostają w ich zakresie działania:

   1. w zakresie rolnictwa:
      a) finansowanie konserwacji i renowacji urządzeń melioracyjnych oraz melioracje szczegółowe na gruntach ornych i łąkach,
      b) zagospodarowanie pomelioracyjne łąk i pastwisk.
   2. w zakresie przemysłu terenowego:
      a) cegielnie w Śmierdnicy, Bukowie i Wełtyniu, z których utworzono Gryfińskie Zakłady Przemysłu Terenowego Materiałów Budowlanych z siedzibą w Płoni,
      b) cegielnie w Kluczewie i Storkowie, z których utworzono Stargardzkie Zakłady Przemysłu Terenowego Materiałów Budowlanych,
      c) cegielnie „Zgoda A", „Zgoda C", „Niebuszewo", żwirownia w Podjuchach oraz betoniarnia w Szczecinie, z których utworzono Miejskie Zakłady Przemysłu Terenowego Materiałów Budowlanych w Szczecinie,
      d) Stocznia Jachtowa w Szczecinie,
      e) Przedsiębiorstwo Obrotu Surowcami Wtórnymi w Szczecinie,
      f) Stargardzkie Zakłady Przemysłu Terenowego w Stargardzie,
      g) Gryfickie Zakłady Przemysłu Drzewnego w Gryficach,
      h) Zakłady Wełny Drzewnej w Jaźwcu,
      i) Zakłady Wełny Drzewnej w Jaźwinach,
      j) Pyrzyckie Spożywcze Zakłady Przemysłu Terenowego w Lipianach,
      k) Rejonowe Przedsiębiorstwa Młynów Gospodarczych w Stargardzie, Goleniowie i Szczecinie,
      l) Fabryka Sprzętu Okrętowego w Reczu.
   3. w zakresie handlu:
      a) Dom Handlowy „Delikatesy" w Szczecinie,
      b) Przeds. P. Art. Przem. „Gallux" w Szczecinie,
      c) Powszechny Dom Towarowy w Szczecinie,
      d) Szczecińskie Zakłady Przemysłu Piekarniczego w Szczecinie.
   4. w zakresie gospodarki komunalnej i mieszkaniowej:
      a) dysponowanie kredytami na przyszłościową dokumentację inwestycyjną w Prezydium MRN w Szczecinie,

b) rozdział limitów inwestycyjnych dla podległych przedsiębiorstw,

5. w zakresie służby zdrowia:
   a) Wojewódzka Przychodnia Portowa w Szczecinie,
   b) Powiatowe Kolumny Transportu Sanitarnego, z wyjątkiem prawa zakupu taboru i części zamiennych o charakterze inwestycyjnym,
   c) Wojewódzki Szpital Dziecięcy w Szczecinie,
   d) Żłobek przy Szpitalu Klinicznym Nr 1 w Szczecinie.

6. w zakresie kultury:
   a) Państwowa Operetka w Szczecinie,
   b) Wojewódzka i Miejska Biblioteka Publiczna w Szczecinie.

7. w zakresie oświaty:
   a) Domy Kultury Dzieci i Młodzieży w Stargardzie Szczecińskim i Myśliborzu

§ 4.

1. Wojewódzka Rada Narodowa upoważnia powiatowe rady narodowe i ich organy do przekazania radom niższego stopnia niżej wymienionych zakładów i zadań:

   1. w zakresie rolnictwa:
      a) dysponowanie materiałem siewnym, przeznaczonym dla gospodarstw dotkniętych klęskami żywiołowymi,
      b) decydowanie o umorzeniu pożyczek bezzwrotnych udzielanych nowoosiedlonym.

   2. w zakresie oświaty:
      a) remonty szkół, świetlic i przedszkoli wraz z środkami finansowymi,
      b) środki finansowe na wyżywienie w przedszkolach i świetlicach szkolnych,
      c) wszystkie wydatki administracyjno-gospodracze na oświatę,
      d) środki finansowe na płace personelu pedagogicznego i obsługowego przedszkoli, szkół podstawowych i świetlic dziecięcych,
      e) wszystkie inne sprawy organizacyjne i finansowo-gospodarcze przedszkoli z wyjątkiem nadzoru pedagogicznego.

   3. w zakresie przemysłu terenowego:
      a) młyny gospodarcze, znajdujące się na obszarze powiatów łobeskiego i goleniowskiego.

2. Przekazanie zakładów i zadań wymienionych w ust. 1, winno nastąpić wraz ze środkami finansowymi, funduszami inwestycyjnymi i innymi oraz przyznanym zaopatrzeniem, w trybie wykonania planu i budżetu.

§ 5.

1. Ilekroć w uchwale niniejszej jest mowa o powiatowych radach narodowych i ich organach należy przez to rozumieć również Miejską Radę Narodową i jej organy w Szczecinie.
2. Postanowienia ust. 1 nie odnoszą się do zadań określonych w § 3, ust. 1, pkt. 5 lit. b oraz w § 4 ust. 1 pkt. 1 i 3.

§ 6.

Upoważnia się Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do wydania szczegółowych zarządzeń w kierunku wykonania postanowień niniejszej uchwały.

§ 7.

Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie.

Sekretarz Prezydium
Marian Jędrzejczak

Z-ca Przewodniczącego Prezydium
Wacław Śledziński

Poz. 69.

ZARZĄDZENIE NR 41/60

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie z dnia 14 listopada 1960 r.

w sprawie powszechnej akcji odszczurzania na terenie wsi i osiedli województwa szczecińskiego nie objętych powszechną akcją deratyzacyjną wykonywaną przez brygady Szczecińskiego Zakładu D.D.iD. względnie Zakładu Zwalczania Szkodników Zbożowo-Mącznych.

Na podstawie przepisów ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu (Dz. U. Nr 27 poz. 198) oraz § 7 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 12 lipca 1951 r. w sprawie utrzymania porządku i czystości w nieruchomościach (Dz. U. Nr 40 poz. 306) i w związku z okólnikiem Ministerstwa Zdrowia Nr 29/49 w sprawie powszechnego odszczurzania (Dz. U. Min. Zdr. Nr 10/1949, poz. 78) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej

zarządza

przeprowadzenie powszechnej akcji odszczurzania na terenie niżej podanych powiatów w następujących terminach:

1. powiat Stargard
2. powiat Choszczno
3. powiat Chojna
4. powiat Myślibórz
5. powiat Pyrzyce
6. powiat Gryfino

w dniach od 2. I. do 1. II. 1961 r.

§ 1.

Akcji tępienia szczurów podlegają wszystkie obiekty zarówno państwowe jak i prywatne (domy mieszkalne, zabudowania gospodarcze, sklepy, warsztaty przemysłowe itp.) na całym terenie w/w powiatów. Nie podlegają odszczurzaniu w w/w okresie zakłady i przedsiębiorstwa, na których terenie akcje odszczurzania przeprowadzają ekipy terenowe Szczecińskiego Zakładu D.D.iD. i Zakładu Zwalczania Szkodników Zbożowo-Mącznych.

§ 2.

a) Do odszczurzania należy używać we wszystkich powiatach trucizny pod nazwą „Kumader".
Prezydia Rad Narodowych zobowiązuje się do uprzedniego zainkasowania od użytkowników należności za przypadającą według norm trutkę i wpłacić ją przy odbiorze trutki.
Trutka pod nazwą „Kumader" będzie dostarczona w następujących terminach:
dla powiatów: Stargard
Choszczno
Chojna
Myślibórz
Pyrzyce
Gryfino w okresie od 25.XI. do 20.XII.1960 r.

b) Na 10 dni przed rozpoczęciem akcji odszczurzania należy całkowicie uporządkować i oczyścić podwórka obiektów podlegających odszczurzaniu (wywieźć śmiecie, uporządkować śmietniska, gnojowiska i inne oraz piwnice, komórki, składnice, ustępy itp.).

§ 3.

Dla poszczególnych użytkowników ustala się poniższe normy:
a) dla domów mieszkalnych i urzędów na każde 150 m² — dwie porcje trutki
b) dla sklepów, lokali handlowych i warsztatów przemysłowych na każde 30 m² — jedna porcja trutki
c) dla domów noclegowych i pensjonatów na każde 10 pokoi — dwie porcje trutki
d) dla gospodarstw rolnych o pow.:
do 1 ha — 2 porcje trutki
do 10 ha — 4 porcje trutki
od 10 do 20 ha — 6 porcji trutki
od 20 do 30 ha — 10 porcji trutki
powyżej 30 ha — 20 porcji trutki
e) dla spółdzielni produkcyjnych — 30 porcji trutki.

§ 4.

Cena detaliczna jednej porcji trutki „Kumader” wynosi 5,40 zł. Koszty nabycia ponoszą właściciele względnie użytkownicy obiektów.

§ 5.

W związku z samą akcją należy:
a) Dzieci pouczyć o niebezpieczeństwie zatrucia, ściśle nadzorować i nie pozostawiać bez opieki. Zwierzę a domowe trzymać należy w czasie odszczurzania pod zamknięciem.
b) Po zakończeniu akcji padłe szczury i pozostałą trutkę należy spalić albo głęboko zakopać (na 1 m) zdala od źródeł wody pitnej (co najmniej w odległości 20 m). W wypadku gdyby na skutek spożycia trutki lub padłego szczura padło zwierzę domowe — należy padłą sztukę bezwzględnie zakopać w sposób jak wyżej podano tj. zdala od wody pitnej. Mięso tych zwierząt jest zatrute i niebezpieczne dla zdrowia i życia ludzkiego.

§ 6.

Nadzór nad wykonaniem powyższego zarządzenia przeprowadzają Prezydia Gromadzkich Rad Narodowych przy współudziale czynnika społecznego oraz organów Milicji Obywatelskiej.

§ 7.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego zarządzenia w myśl art. 22 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu (Dz. U. Nr 27 poz. 198) oraz ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. Nr 15, poz. 79 z 1959 r.) podlegają karze aresztu do 3-ch miesięcy i grzywny do 4500 zł lub jednej z tych kar, jeżeli za czyn ten nie grozi kara surowsza.

§ 8.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Za Prezydium
Wacław Śledziński
Z-ca Przewodniczącego Prezydium

Poz. 70.

ZARZĄDZENIE PORZĄDKOWE NR 5

Dyrektora Szczecińskiego Urzędu Morskiego
z dnia 28 sierpnia 1960 r.
w sprawie postępowania w przypadkach napotkania niebezpieczeństw nawigacyjnych w żegludze morskiej.

Na podstawie art. 2 pkt. 1, ust. 1, art. 7 i art. 10 dekretu z dnia 2. II 1955 r. o terenowych organach administracji morskiej (Dz. U. Nr 6, poz. 35) oraz § 3 ust. 3. zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 21 III.1955 r. w sprawie utworzenia, organizacji i właściwości miejscowej urzędów morskich (M. P. nr 63 poz. 749) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Kierownik każdego statku w przypadku napotkania na niebezpieczeństwo nawigacyjne w żegludze morskiej obowiązany jest ściśle przestrzegać postanowień zarządzenia nr 213 Ministra Żeglugi z dnia 20 X 1954 r. w sprawie niebezpieczeństw nawigacyjnych napotykanych przez statki morskie, stanowiącego załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2.

Kto wykracza przeciwko postanowieniom niniejszego zarządzenia podlega karze aresztu do 1 miesiąca lub karze grzywny do 3000 zł.

§ 3.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Dyrektor
Szczecińskiego Urzędu Morskiego
Edward Rumatowski

Minister Żeglugi
DE-V-031/31/54

Załącznik do zarządzenia porządkowego Nr 5 Dyr. G.U.M. z 28. 8. 1960 poz. 70

ZARZĄDZENIE NR 213 MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 20 października 1954 r.
w sprawie: niebezpieczeństw nawigacyjnych, napotykanych przez statki morskie.

W celu zapobiegania nieszczęśliwym wypadkom oraz uszkodzeniom statku lub sprzętu z powodu niebezpieczeństw nawigacyjnych, napotykanych przez statki morskie, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Niebezpieczeństwami nawigacyjnymi w rozumieniu niniejszego zarządzenia są:
1. — góry lodowe, pola lodowe, gruba kra oraz inne postacie lodu, stanowiące niebezpieczeństwo dla nawigacji,
2. — pływające wraki, opuszczone statki lub inne przedmioty pływające, stanowiące niebezpieczeństwo dla nawigacji,
3. — miny pływające na powierzchni morza,
4. — inne miny, torpedy, bomby głębinowe, chemiczne środki bojowe, amunicja, materiały wybuchowe oraz inne niebezpieczne materiały wojskowe, znajdujące się poza oznaczonymi wysypiskami.
5. — wraki, skały, mielizny oraz inne podwodne dotychczas nie oznaczone niebezpieczeństwa nawigacyjne,
6. — sztormy cykloniczne, huragany, tajfuny, cyklony oraz wiatry sztormowe o charakterze cyklonicznym,
7. — znaki nawigacyjne (latarnie morskie, latarniowce, pławy stawy itp.), nie spełniające swego zadania lub nie znajdujące się na wyznaczonych pozycjach.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze ma zastosowanie na pełnych morzach oraz innych wodach, uczęszczanych przez statki morskie.

§ 3.

1. — Kierownik każdego statku w wypadku napotkania któregokolwiek z niebezpieczeństw nawigacyjnych, wymienionych w § 1, zobowiązany jest podać natychmiast to do wiadomości wszystkich statków znajdujących się w pobliżu oraz zawiadomić o tym najbliższy punkt na lądzie z żądaniem przekazania wiadomości właściwym władzom
2. — Wiadomości, o których mowa w pkt. 1 niniejszego paragrafu, powinny być przekazywane przy użyciu wszelkich środków sygnałowych, będących w dyspozycji kierownika statku.
Przekazywanie tych wiadomości, jest wolne od opłat.
3. — Wszelkie wiadomości, przesyłane na podstawie przepisów niniejszego zarządzenia, powinny być poprzedzane:
— w radiotelegrafii sygnałem ostrzegawczym, składającym się z trzykrotnie powtórzonej grupy TTT, nadanej z należytym oddzieleniem liter każdej grupy i grup między sobą.
— w radiotelefonii sygnałem ostrzegawczym, składającym się z trzykrotnie powtórzonego wyrazu „SEKIURITE”.
Bezpośrednio po sygnale ostrzegawczym, należy podać określenie niebezpieczeństwa, np.: lód, mina, cyklon, nawigacja itp.
Sygnały, określone w pkt. 3 niniejszego paragrafu nadaje się przed wywołaniem.
4. — Wiadomości o niebezpieczeństwach nawigacyjnych nadaje się na częstotliwości 500 kc/sek. 2182 kc/sek lub na fali wywoławczej, używanej przez dany statek.
5. — Wszelkie stacje, które usłyszą sygnał ostrzegawczy, powinny pozostać przy nasłuchu na częstotliwości, na której nadano powyższy sygnał, aż do czasu upewnienia się, że zawiadomienie ich nie dotyczy.
Ponadto powinny one wstrzymać się od jakiegolkolwiek nadawania, które by mogło zakłócić nadawanie zawiadomienia.

§ 4.

W przypadku trudności przy nadawaniu wiadomości o niebezpieczeństwie nawigacyjnym drogą radiową, kierownik statku zobowiązany jest do użycia innych środków sygnałowych (sygnalizacja flagami, świetlna, dźwiękowa, semaforowa) aż do bezpośredniego przekazania takiej wiadomości innemu statkowi z żądaniem jej rozpowszechnienia.

§ 5.

W przypadku niemożności przekazania wiadomości w sposób określony w paragrafach 3 i 4, kierownik statku zobowiązany jest przekazać tę wiadomość władzom portowym natychmiast po przybyciu do portu, a w razie niewchodzenia do portu — najbliższemu punktowi obserwacyjnemu.

§ 6.

Treść nadawanej wiadomości powinna zawierać:

1. — bliżej określony rodzaj niebezpieczeństwa.
2. — pozycję niebezpieczeństwa, wyrażoną w stopniach i minutach lub za pomocą namiaru i odległości od punktu o znanej pozycji,
3. — średni czas Greenwich wykrycia niebezpieczeństwa z dokładnością do jednej minuty oraz dzień dokonania obserwacji,
4. — inne dane, istotne dla wykrytego niebezpieczeństwa, jak np.: kierunek i siła wiatru, kierunek i szybkość prądu, widzialność, głębokość itp.
   Przy nadawaniu wiadomości o sztormach, ma zastosowanie dodatkowo przepis paragrafu 7.

§ 7.

1. — Treść nadawanej wiadomości w odniesieniu do sztormów, cyklonicznych oraz innych niebezpiecznych sztormów powinna zawierać następujące informacje meteorologiczne:
   - czas, dzień i pozycję statku w momencie dokonania obserwacji,
   - ciśnienie barometryczne (w milimetrach, milibarach lub calach z zanaczeniem, czy jest ono poprawione, czy nie),
   - tendencja barometru (zmiana ciśnienia barometrycznego w okresie ostatnich trzech godzin),
   - rzeczywisty kierunek wiatru,
   - rzeczywista siła wiatru w/g skali Beaufort'a,
   - stan morza (spokojne, poruszone, ruchliwe, lub wzburzone),
   - martwa fala (mała, średnia lub duża) oraz rzeczywisty kierunek, z którego ta fala nadchodzi. Ponadto okres lub długość martwej fali (krótka, średnia lub długa),
   - rzeczywisty kurs i szybkość statku.

   Po nadaniu pierwszej wiadomości kierownik statku powinien nadawać co trzy godziny dalsze spostrzeżenia tak długo, dopóki statek znajduje się w rejonie działania sztormu.
2. — Obowiązek nadawania wiadomości o sztormach istnieje nie tylko w przypadku napotkania sztormu, lecz również w przypadku stwierdzenia — na podstawie zjawisk atmosferycznych — przechodzenia takiego sztormu w pobliżu.

§ 8.

Kapitanaty portu, morskie radiostacje brzegowe (również serwis rybacki), punkty obserwacyjne oraz inne instytucje, które otrzymają z morza wiadomość o niebezpieczeństwie nawigacyjnym napotkanym przez statek na morzu, zobowiązane są przekazać tę wiadomość najkrótszą drogą do:

a) Marynarki Wojennej — wiadomości wymienione w pkt. 2, 3, 4, 5, 7 § 1.
b) Państwowego Instytutu Hydrologiczno-Meteorologicznego — wiadomości wymienione w pkt. 1 i 6 § 1.

§ 9.

Kapitanaty portu oraz morskie i rybackie radiostacje brzegowe po otrzymaniu od Marynarki Wojennej rozpracowanej wiadomości o niebezpieczeństwie nawigacyjnym obowiązane są rozpowszechnić tę wiadomość w sposób przepisany przez instrukcję, stanowiącą załącznik Nr 1 do niniejszego zarządzenia.

§ 10.

W przypadku wykrycia min pływających na powierzchni morza w odległości do 50 mil morskich od linii polskiego brzegu morskiego, niezależnie od postanowień wymienionych w paragrafach 1, 2, 3, 4, 5, 6 i 8, obowiązują postanowienia poniższe:

1. — Kierownik każdego statku obowiązany jest oznaczyć miejsce znajdowania się miny za pomocą pławy (boja), pomalowanej na kolor żółty i posiadającej u szczytu żółtą chorągiewkę. Pława powinna być wystawiona w odległości około 100 m od miny (pożądane na stronie nawietrznej od miny).
2. — Treść wiadomości dotyczącej miny powinna zawierać następujące dane:
   - słowa „mina pływająca" z krótkim opisem jej wyglądu,
   - czas wystawienia pławy z dokładnością do 1 minuty (w/g czasu polskiego),
   - pozycje wystawienia pławy z możliwie największą dokładnością,
   - kierunek i siłę wiatru,
   - kierunek i szybkość prądu.
3. — Kutry rybackie, niezależnie od wystawienia pławy, obowiązane są pozostawać w rejonie miny aż do chwili przybycia okrętów wojennych, nie tracąc jej z pola widzenia.
4. — Kutry rybackie w czasie trudnych warunków obserwowania miny (sztorm, noc, mgła itp.) oraz innych przyczyn uniemożliwiających pozostawanie mogą opuścić rejon wykrytej miny.
5. — Wiadomość o wykryciu miny powinna być nadawana w trybie ustalonym w paragrafach 3, 4, 5 niniejszego zarządzenia.

§ 11.

W przypadku wyłowienia lub wydobycia z morza materiałów wojskowych, wymienionych w paragrafie 1, pkt. 4, — kierownik statku zobowiązany jest przedsięwziąć wszelkie kroki, zmierzające do jak najszybszego usunięcia ze statku takiego materiału.

W przypadku takiego zatopienia wyłowionego lub wydobytego materiału wojskowego kierownik statku obowiązany jest oznaczyć miejsce zatopienia w sposób podany w paragrafie 10, o ile głębokość w miejscu zatopienia nie przekracza 40 m.

Postanowienie powyższe dotyczy tylko pasa wód o szerokości 6 mil od polskiego brzegu morskiego, natomiast w odniesieniu do dalszego pasa wód aż do 50 mil morskich od brzegu istnieje tylko obowiązek określenia pozycji zatopienia oraz zameldowania w trybie przewidzianym w §§ 3, 4 i 5 niniejszego zarządzenia.

§ 12.

W przypadku wyłowienia lub wydobycia z morza materiałów wojskowych wymienionych w § 11 lub usuwania ze statków — należy postępować zgodnie z instrukcją, stanowiącą załącznik Nr 2 do niniejszego zarządzenia.

§ 13.

Za stracony czas produkcyjny kutra rybackiego w rejonie miny pływającej oraz za przebywanie w strefie niebezpieczeństwa załoga kutra otrzymuje wynagrodzenie w wysokości przeciętnego zarobku jednego kutra (dnia z danego miesiąca, w którym musiała pozostać w rejonie miny lub strefie niebezpieczeństwa). Dnia straconego przy tych czynnościach nie zalicza się jako kutro/dzie.

§ 14.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem podpisania.

MINISTER
(—) **M. Popiel**

W porozumieniu:
MINISTER OBRONY NARODOWEJ
(—) **Popławski**
MINISTER POCZT I TELEGRAFÓW
(—) **Szymanowski**

Załącznik Nr 1
do zarządzenia Nr 213 Ministra Żeglugi z dn. 20 październ.ka 1954 r. w sprawie niebezpieczeństw nawigacyjnych napotykanych przez statki morskie.

INSTRUKCJA

o rozpowszechnieniu przez kapitanaty portów oraz radiostacje nadbrzeżne M. P. i T. oraz M. Ż. wiadomości otrzymanych od Marynarki Wojennej o niebezpieczeństwach nawigacyjnych

1. — Kapitanaty portów oraz radiostacje nadbrzeżne M. P. i T. oraz M. Ż. po utrzymaniu z Marynarki Wojennej rozpracowanej wiadomości o niebezpieczeństwie nawigacyjnym, obowiązane są rozpowszechnić tę wiadowość, jak następuje:
   a) Kapitanaty portów I klasy przekazują wiadomości na piśmie zainteresowanym statkom z wyjątkiem statków rybackich) wychodzącym z portów oraz koordynatorom ruchu statków rybackich, k órzy z kolei obowiązani są przekazać te wiadomości na zainteresowane statki rybackie wychodzące z portu,
   b) Kapitanaty portów II klasy i bosmanaty przekazują wiadomości na zainteresowane statki wychodzące z portu,
   c) Radiostacje nadbrzeżne M. P. i T. oraz M. Ż. obowiązane są nadawać otrzymaną wiadomość w formie ostrzeżenia nawigacyjnego ściśle w/g poleceń lub wskazówek Marynarki Wojennej.
2. — Kontrolę nad rozpowszechnianiem wiadomości o niebezpieczeństwach nawigacyjnych przez kapitanaty i bosmanaty portów sprawują Urzędy Morskie.

Załącznik Nr 2

do zarządzenia Nr 213 Ministra Żeglugi z dnia 20 października 1954 r. w sprawie niebezpieczeństw nawigacyjnych napotykanych przez statki morskie.

INSTRUKCJA

o postępowaniu w wypadku wyłowienia lub wydobycia z morza wszelkiego rodzaju materiałów wojskowych.

1. Wszelki wyłowiony lub wydobyty z morza sprzęt wojskowy należy traktować jako niebezpieczny dla statku i załogi.

2. Wyłowiony z morza sprzęt wojskowy może być następującego rodzaju:
   — miny bojowe i ćwiczebne,
   — torpedy bojowe i ćwiczebne,
   — bomby głębinowe,
   — bomby lotnicze,
   — amunicja artyleryjska,
   — bomby i granaty zapalające,
   — bomby, granaty i zbiorniki ze środkami dymotwórczymi, parzącymi, trującymi itp.,
   — sprzęt trałowy,
   — ładunki wybuchowe,
   — części dział, samolotów, urządzeń okrętowych itp.,

3. Z wyciągniętym z morza sprzętem wojskowych należy postępować bardzo ostrożnie.
   Kategorycznie zabrania się:
   — uderzać wyciągniętymi przedmiotami o burty i pokład,
   — manipulować ich zewnętrznymi mechanizmami,
   — rozkręcać i rozbierać wyłowione przedmioty,
   — przewracać lub gwałtownie szarpać przy wyciąganiu na pokład oraz przy wyrzucaniu za burtę,
   — dotykać wyciągniętych przedmiotów gołym ciałem,
   — zbliżać się do nich z otwartym ogniem,
   — oczyszczać, lub odrywać od wyłowionych przedmiotów muszle, wodorosty, muł itp.,
   — szarpać i rozcinać kable i linki, znajdujące się przy wyłowionych przedmiotach,

4. W wypadku wyłowienia lub wydobycia na pokład sprzętu wojskowego wymienionego w pkt. 2 kierownik statku winien przedsięwziąć wszelkie kroki, zmierzające do jak najszybszego usunięcia ze statku niebezpiecznego materiału.
   W tym celu kierownik statku winien:
   — wydać zarządzenie odnośnie jaknajostrożniejszego postępowania w czasie pracy przy sprzęcie wojskowym,
   — przedsięwziąć wszelkie środki w celu unieruchomienia wyciągniętego lub wydobytego sprzętu i zabezpieczenia przed uderzeniami innych przedmiotów znajdujących się na pokładzie,
   — zidentyfikować wyłowiony lub wydobyty sprzęt na podstawie osobistych oględzin lub po zaciągnięciu opinii od członków załogi znającej się na sprzęcie wojskowym,
   — określić pozycję wyłowienia lub wydobycia sprzętu wojskowego,
   — przy zachowaniu wymienionych w pkt. 3 środków ostrożności wyrzucić sprzęt za burtę. W czasie wyrzucania sprzętu statek winien być w ruchu.

5. W wypadku zatrałowania sprzętu wojskowego i jego zauważenie przed wyciągnięciem sieci należy:
   — zidentyfikować rodzaj sprzętu wojskowego,
   — udać się na najbliższy akwen, gdzie głębokość przekracza 50 m i wyrzucić niebezpieczny przedmiot z sieci,
   — jeżeli wypadek taki ma miejsce w Zatoce Gdańskiej i w sieci znajduje się mina lub torpeda — kierownik statku może przyholować sieć wraz z wyłowioną miną lub torpedą do najbliższego punktu polskiego wybrzeża i zatopić tam sieć na jak najmniejszej głębokości, oznakowując ją żółtą bojką.

6. W wypadku, gdy kierownik statku ma całkowitą pewność, że wyłowiony sprzęt wojskowy nie zagraża statkowi i życiu załogi np.: częśś dział, samolotów, miny ćwiczebne, torpedy ćwiczebne itp., wówczas może podnieść wyłowiony sprzęt na pokład i wykonywać swoją normalną pracę.
   Po przybyciu do portu kierownik statku powiadamia władze portowe o przywiezieniu sprzętu i wyładowuje go w miejscu wyznaczonym przez swe władze.

7. W wypadku gdy kierownik statku stwierdził, że wyłowiony sprzęt wojskowy stwarza niebezpieczeństwo statkowi i załodze i nie ma możliwości usunięcia go ze statku, wówczas idzie na redę najbliższego portu, przekazuje wiadomość władzom portowym i oczekuje na przybycie specjalistów wojskowych.
   Wejście do portu z niebezpiecznym przedmiotem na pokładzie odbyć się może tylko za zezwoleniem kapitanatu portu lub po zbadaniu przedmiotu przez specjalistę wojskowego.

8. W wypadku zatopienia wydobytego z morza wszelkiego sprzętu wojskowego na obszarze Zatoki Gdańskiej na zachód od linii łączącej cypel Hel z Nowym Portem oraz w wypadku zatopienia wydobytych min i torped na obszarze położonym 6 Mm od polskich brzegów, gdy głębokość nie przekracza 40 m, kierownik statku powinien miejsce zatopienia przedmiotu oznakować zakotwiczoną lub przywiązaną do sieci pławą (bojką) koloru żółtego z żółtą chorągiewką jako znakiem szczytowym.
   W pozostałych wypadkach oznakowanie miejsca zatopienia sprzętu wojskowego nie obowiązuje.

9. W każdym wypadku wydobycia z morza niebezpiecznego przedmiotu wojskowego kierownik statku powinien przekazać wiadomość o tym w sposób, określony w § 3, 4. 5 zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 20 października 1954 r.
   W przekazanej wiadomości podać należy: rodzaj i opis przedmiotu niebezpiecznego, możliwie jaknajbardziej dokładne miejsce wydobycia i zatopienia, czas zatopienia i czy zatopiony przedmiot został oznakowany.

10. W wypadku wykrycia niebezpiecznych przedmiotów wojskowych na brzegu morza lub na terenach portowych w czasie prac czerpalnych, nurkowych itp. osoba, która stwierdziła to, powinna jak najszybciej powiadomić o tym najbliższy kapitanat portu.
    Do czasu przybycia specjalistów wojskowych zabrania się usuwania tych przedmiotów.

Poz. 71

REGULAMIN

z dnia 30 lipca 1960 r.

otwierania mostu Długiego w Szczecinie na Odrze Zachodniej

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej-Wydział Gospodarki Wodnej w Szczecinie, działając na podstawie art. 186, ust. 1, lit. a, zgodnie z art. 27 ust. 1 ustawy wodnej (Dz. U. Nr 62, poz. 574 z r. 1928) ustala poniższy regulamin otwierania przęsła zwodzonego mostu Długiego na rzece Odrze Zachodniej w Szczecinie.

§ 1.

Obowiązanym do otwierania i ponoszenia kosztów związanych z otwieraniem jest posiadacz mostu, tj. Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Szczecinie, które może być zastąpione przez podległą sobie instytucję.

§ 2.

Otwieranie mostu ma być dokonywane w okresie od 15 marca do 15 grudnia w godzinach od 8.30 do 12.30 i od 17.00 do 19.00.

§ 3.

Most nadto winien być otwierany w każdej porze roku i doby w wypadku:

a) awarii taboru pływającego dla umożliwienia przyjścia z pomocą,
b) klęski żywiołowej lub bezpośredniej groźby jej zaistnienia,
c) na wniosek armatora zgłoszony co najmniej na 24 godziny przed żądanym terminem otwarcia.

§ 4.

Obsługa taboru pływającego żądająca otwarcia mostu, w porze jak w § 2, winna to żądanie zgłosić z chwilą mijania filarów b. mostu Poniatowskiego lub mostu kolejowego.

Zgłoszenie przyjmuje służba otwierania mostu, mająca swą siedzibę w budynku mostowym.

Zgłoszenie winno być dokonane przy użyciu znaków lub sygnałów obowiązujących w ruchu żeglugowym.

Służba otwierania mostu przy użyciu również przepisanych znaków lub sygnałów winna oznajmić o zamiarze otwarcia mostu.

§ 5.

Żądanie otwarcia mostu poza czasem otwierania wym. w § 2, zgłoszone ustnie, piśmiennie lub telefonicznie winno być kierowane do służby otwierania mostu telefon 37-140.

§ 6.

Posiadacz mostu zapewni normalną obsługę otwierania mostu w godzinach jak w § 2 a w pozostałej porze doby zapewni odpowiednie pogotowie dla tego samego celu.

§ 7.

Posiadacz mostu opracuje regulamin dla służby otwierania mostu i przedłoży go do zatwierdzenia właściwej władzy wodnej w terminie 14 dni od ogłoszenia niniejszego regulaminu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej.

§ 8.

Obsługa mostu zobowiązana jest każdorazowo zabezpieczyć most przed jego otwarciem opuszczeniem zapór na obu końcach mostu dla wstrzymania ruchu pieszego i kołowego.

Przed dokonaniem tej czynności należy dopilnować opróżnienia mostu przez przechodniów i pojazdy a nadjeżdżające pojazdy uprzedzić sygnałem dźwiękowym.

§ 9.

Jednorazowe otwarcie mostu nie może przekraczać 6 minut.

§ 10.

Pierwszeństwo przejazdu przed taborem pływającym będą posiadały bojowe wozy straży pożarnych, karetki pogotowia i pojazdy służbowe MO. Z chwilą jednak podniesienia przęsła mostu nie może ono być opuszczone do czasu przejścia taboru pływającego.

§ 11.

Za szkody spowodowane niewłaściwym mijaniem mostu przez tabor pływający posiadacz mostu może żądać odszkodowania na zasadach ogólnych.

§ 12.

Służba otwierania mostu prowadzi Dziennik Podnoszenia Przęsła, w którym będą wpisywane dane dotyczące:

a) czasu otwarcia mostu,
b) numery i nazwy jednostek przepływających pod mostem,
c) niewłaściwe mijanie mostu przez tabor pływający.

§ 13.

Regulamin niniejszy obowiązuje po upływie 14 dni od daty ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Kierownik Wydziału

inż. Walerian Petrykowski

Adres Redakcji i Administracji: Prezydium Woj. R.N. — Szczecin, Wały Chrobrego 4
Redakcja i Administracja: pokój 180 (I p.). Tel. 59-19.

Warunki prenumeraty oraz cennik ogłoszeń:

Prenumerata roczna 1 egz. — 18 zł.
Prenumerata półroczna 1 egz. — 10 zł.
Cena pojedynczego egzemplarza do 4-ch stron druku — 0,90 zł, przy większej ilości druku o 0,30 zł więcej od każdej strony drukowanej.
Ogłoszenia o zagubieniu dokumentów — ryczałt 10,50, za każdy następny dokument pobiera się opłatę w wys. 1,50 zł.
Prenumeratę i należność za ogłoszenia uiszczać z góry na konto Prez. Woj. R. N. do N.B.P. II Oddział Miejski Nr 1412—95/1—214 część 15, dz. 5, poz. 19.

ODBIORCA:

Cena egz. 1,50 zł

Rękopis otrzymano dnia 13. XI. 60. Złożono dnia 15. XI. 60. Podpisano do druku dnia 26. XI. 60. Druk ukończono 28. XI. 60.

Szcz. Zakł. Graf. 5529 13.XI.60 1100 + 25 A4 × 2 F-4